

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

כסלו תשפ"ה

פרשת "וישב"

"וישב יעקב" (ל"ז א.). רש"י: בקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף. הנה חינוך הבנים צריך להיות בראש דאגות האדם, אל לו להסתפק בשלמות עצמו, אלא עליו להשקיע מחשבותיו בהדרכת אחרים ובעיקר בניו אחריו. וזה י"ל הפי' "וישב יעקב" יעקב אבינו סבר לעבוד את השי"ת ולדאוג רק לשלמות עצמו, קפץ עליו רוגזו של יוסף והוכיחו שיש הכרח לדאוג לבניו ולהדריך גם אחרים. (מקור ברוך)

*

"אלה תולדות יעקב יוסף" (ל"ז ב.). יעקב' מרמז על ענוה כמש"כ (משלי כ"ב ד'): "עקב ענוה", שהאדם יודע בעצמו שלא עשה עדיין כלום מצוות, ועי"ז יוסיף תמיד מצוות ומעש"ט. וזה: "אלה תולדות יעקב" אלה התוצאות של אדם אשר הוא בענוה, "יוסף" הוא תמיד מוסיף מצוות ומעש"ט. (צמח צדיק)

*

"לך נא ראה את שלום אחיך" (ל"ז י"ד). יעקב אבינו אמר ליוסף "ראה את שלום אחיך" שישתדל תמיד לראות את שלימותם של האחים, את המעלות שלהם ולא את החסרונות שלהם, ועי"ז ימנע ממנו שנאה ומחלוקת. (רבי בונם מפשיסחא)

*

"וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור... ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא" (ל"ז כ"ט). י"ל "וישב ראובן אל הבור" כאשר אדם שב בתשובה, והוא רואה ומתבונן "אל הבור" (לאן אתה הולך...) שיצטרך פעם לרדת לבור, אזי הוא מבין כי "אין יוסף בבור" שם בבור אין אפשרות להוסיף מצוות ומעש"ט, והוא אומר בצער "הילד איננו" ימי הילדות והנעורים חולפים מהר ואינם, "ואנה אני בא" כיצד ועם מה אבוא לאבי שבשמים. (רבי דוד מזבלטוב)

כי עלינו לדעת שימי הילדות הם הימים והשנים הכי מובחרים בחיי האדם, ומה שיכולים להשיג בשעה אחת בימי הילדות (הלומד ילד למה דומה... - אבות פ"ד) אי אפשר להשיג לעת זקנה בכמה שנים. (בית אברהם)

*

"איה הקדשה היא בעינים על הדרך" (ל"ח כ"א). ידוע אם אדם נזהר ושומר על עיניו לא להסתכל בדברים ומקומות אסורים אזי זוכה הוא לקדושה, כמש"כ (במדבר ט"ו ל"ט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם... והייתם קדושים". וזה הרמז כאן: "איה הקדשה" איה וכיצד אפשר להכיר את מידת קדושתו של האדם? "היא בעינים" כאשר הוא שומר על עיניו לא להביט בדברים אסורים, "על הדרך" בפרט כאשר הוא הולך בדרך. (אילנא דחיי בשם מוהר"ם מפרשיסחא)

*

"ויהי ד' את יוסף ויהי איש מצליח... וירא אדניו כי ד' אתו" (ל"ט ב' ג'). רש"י: שם שמים שגור בפיו. מכלל האמונה בהשי"ת שיאמר אדם על כל פעולה שרוצה לעשות – אעשה זה אם ירצה השם, וסימן לזה "עצת ד' היא תקום", "היא" ר"ת אם ירצה ה' אזי יתקיים. וזה מה שפירש רש"י: שם שמים שגור בפיו – שבכל ענין שבעולם ובכל מעשה אמר אם ירצה ד', בעזרת ד', ולכן הוא איש מצליח. (שלי"ה הק')

*

"ויאמר ראובן...למען הציל אותו..." – כוחה של מלה טובה

כאשר רצו אחי יוסף להורגו, נחלץ ראובן לעזרתו והציע להשליכו לבור, בעודו מתכנן לחלצו משם אחר כך. מדוע דווקא ראובן נחלץ להצילו, על אף שכעס עליו כמו שאר האחים (עיין רש"י ל"ז כ"ב)? י"ל ע"פ המובא במדרש (בר"ר פ"ד ט"ו): אמר ראובן הוא מונה אותי עם אחי ואיני מצילו? אני הייתי סבור שנדחיתי מכוח אותו מעשה (בלבל יצועי אביו), והוא מונה אותי עם שאר אחי שנאמר "הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי" ואיני מצילו? ע"כ. כלומר, מאחר שהיה עליו ביקורת על מעשיו (רש"י בראשית ל"ה כ"ב), היה ראובן מתהלך בהרגשה קשה שכבר אינו ראוי להימנות עוד בין שנים עשר השבטים אשר מהם ייצא בעתיד עם ישראל, מאחר שהיה סבור שירד ממעלתו.

והנה יוסף מספר שראה בחלמו אחד עשר כוכבים המסמלים את אחד עשר האחים משתחוים לו, הרי הדבר מלמד שלא הודח מבין האחים. אמר ראובן בלבו: "בין אם חלום זה הוא חלום נבואי והדבר מלמד על ההתייחסות השמימית כלפי, ובין אם ראה יוסף חלום רק מהרהורי לבו, והדבר מלמד על ההתייחסות של יוסף עצמו כלפי שהוא רואה אותי בעין טובה כשווה לכל האחים, הרי יוסף רומם את רוחי, ואני חייב לעשות הכל כדי להצילו!"

הרי לנו שעל אף שיוסף לא התכוון לשמח את ראובן, אולם מאחר שאמר מילים ששימחוהו ורוממו את רוחו, זכה להינצל ממות. וכפי שנאמר (משלי י"ח כ"א): "מות וחיים ביד לשון". על אחת כמה וכמה כאשר משקיע אדם מחשבה כיצד להתנסח בדבריו באופן שישמח את בני ביתו, וחבריו, ליצור מצב חברתי נעים שכולם נהנים ושמחים לחיות בו, ומתוך כך מרבה אהבה אחוה ושלוש. וגם אדם אינו יכול לדעת כמה טובה יפיק בעתיד מתרומתו הנכבדה לאווירה טובה שהוא נוהג להשרות בסביבתו, כמו שנאמר (קהלת י"א א'): "שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו". (הרב ז. כהן שליט"א)

* * *

כ"ה כסלו יומא דהילולא של הרה"ק רבי חיים מאנטניא זי"ע

בשנת תרכ"ג כ"ג אייר נולד הרה"ק רבי חיים מאנטניא זי"ע בעל ה"טל חיים" שנקרא ע"ש סבו הרבי מקוסוב זצ"ל.

כבר מילדותו ראו אותו ברוך כישרונות, עלה בתורה ובמידות, ובגיל צעיר כבר זכה להיות גדול בתורה, ולקבל היתר הוראה מגדולי תורה שמכנים אותו 'נר ישראל' 'עטרת הגולה'. בשנת תרנ"ג עם פטירת אביו הרה"ק רבי ברוך מוויז'ניץ בעל ה"אמרי ברוך", מילא מקום אביו ונתאספו אליו אלפי חסידים וביניהם למדנים חריפי מח. בניגוד לאביו שמיעט בד"ת, הוא היה אומר ד"ת בשולחן, וכששאלוהו לפשר הדבר, ענה: אבי זצ"ל לא אמר ד"ת כי אמר: לומר ד"ת צריך להיות ב'התפשטות הגשמיות', ואני אומר: גם קריאת שמע צריך לומר ב'התפשטות הגשמיות' ומי שאינו בדרגה זו לא יקרא קריאת שמע?

היה מפורסם כבעל מופת, ובפרט בגאונותו העמוקה, פרסם חידושי תורה בהלכה ובאגדה, ובעוה"ר אבדו רוב חידושי תורתו במלחמת עולם הראשונה, ונשאר לנו מעט לברכה הספר 'נימוקי חיים' על ש"ס ו'טל חיים' עה"ת. זכה להנהיג עדתו ל"ט שנה, ונתבקש לישיבה של מעלה בערב ש"ק כ"ה כסלו שנת תרצ"ב, זיע"א.

הרה"ק רבי חיים מאנטניא זי"ע

* * *

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א השתתף בשמחת נישואי בת הרבי מביאלא ונכדת הרבי מקופיטשניץ,
עם נכד הגר"ז ארנסטר רב קרית מאור חיים בירושלים. (צילום: ג. לרר)

* * *

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בביקור אצל אדמו"ר מויז'ניץ שליט"א בבית האכסניה בנתניה (מהנעשה והנשמע)

מעמד 'חומש סעודה' בבית המדרש הגדול

לתלמידי התלמוד תורה לצעירים 'תפארת משה' ברמת ויז'ניץ בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

(קול ברמה)

* * *

כ"ק אדמו"ר משאץ ויזניץ שליט"א בביקור במעונו של כ"ק אדמו"ר מלעלוב שליט"א

צילום:
הציבור החרדי